

Kaip Pataisyti Blogą Išpažintį?

/ 19 /

Kaip kalbame apie blogą išpažintį, paprastai menome apie užslėptą sunkią nuodėmę. Bet bloga išpažintis gali būti ne vien tik dėl sunkios nuodėmės nepasisekimo. Juk ne vien tik pasisektyti nuodėmės reikia atgailos sakramentui. Be to reikia dar ir gailėsčio, ir pasiryžimo, ir skriaudų atitaisymo. Paigi, dėl jų vienu gali būti bloga išpažintis, o ne vien tik dėl užslėpto sunkios nuodėmės. Kai kalbame apie blogos išpažinties pataisymą, taip pat tegalvojame tik apie užslėptos nuodėmės pasisekimą. Bet blogai išpažinčiai pataisyti tik šito neužtenka. Paigi, šlendiens ir klausiamo: kaip pataisyti blogą išpažintį?

XX XXXXXXXXXX

Toks gailėsčio trūkumas, kuris pagadina išpažintį, manau, dažnai nepasitaiko, nes kas eina išpažinties, tas jom eina bent dėl to, kad bijo patekti į pragerą. Betai kas eina išpažinties, o gal ir visai jos neina, tik dėl to, kad žmonė neerzintų ir neprikaisiotų arba tik dėl to, kad pasikalbėtų su kunigu. Kokiom aplinkybėm susidėjus kas neitų, visi, manau, eina daug mažiau sąmoningai, norėdami turėti kokį tai atgamtinį gerą, nors tą reikalą tverko ir labai apšileidę ir tingėdami. Dėl to visada mes galime prileisti, kad tokie penitentai turi netobulą gailęstį už savo nuodėmes, dėl to ir jų išpažintys tuo atžvilgiu negalima sakyti blogomis. Pas pats ir su pasiryžimu. Šiekvienas bent truputį nori būti geresnis, negu kad yra. Išidėmetina, jog visokie atšaleliai kaip tik sakosi

neina išpažinties, kad mano, jog nepasitaisys, jog ir toliau, po išpažinties gyvena taip pat blogai, kaip gyvena. Jie, reikiame, bijo atlikti blogą išpažintį. Nors tas jų galvoje yra neteisingas, nes vienos dalykas prašyti, kad ateityje gali nusidėti, kaip dažnai ir būna, o kitas dalykas nenorėti tai padaryti, bet jų noras nesugadinti išpažinties aiškus. Dėl šito dalyko retai kam čia tetenka išpažintį taisyti dėl galiosčio ar pasiryžimo. Dargi ir katekizme apie tai nekalbama. Bloga išpažintis paprastai būna, ir būtina taisyti, dėl užslėptų nuodėmių, kurių savo laiku nepasiseko iš gėdos, baimės ar kitų sumetimų. Taip, sakysime, jauna mergaitė ar berniukas pirmą kartą nusidėda prieš skaistybę ir tą nuodėmę užslėpia iš gėdos prisipažinti kunigui, o tuo tarpu susimėlija, sakosi savo paleistuvystės, bet nuslėpia, kad gyvena neteisėtoje santuokoje ir pastoviai tą nuodėmę kartoja. Pirmuosius penitentus sulaiko gėda ir baimė, o šios – išrokavimas. Dėl konkubineto jie išrišimo negautų, o kai pasiseko nuodėmės kaip atsitiktinės – reikėtos kitas.

Sitokių išpažinčių patalsymas žmonėms yra labai sunkus ir daug praeina laiko, kol tai padaro. Mat, gėda dėl laiko neišnyksta. Triušingai, ir ji, ir baimė su laiku auga, nes atitaisant jau reikia daugiau prisipažinti: ir pačią užslėptąją nuodėmę, ir blogą išpažintį, ir dar daugiau.

Bet nieko nepadarysi. Syki jau taip pasidarė, reikia atitaisyti, jeigu norime nepažūti. Atprestai toks atitaisymas įvyksta kokis nors svarbesne proga: rekolekciuose, pas patikimesnį ar didesnį pasitikėjimą sukeliantį kunigą, ar kokiuose atleiduose, ar šiaip kokiu proga. Ir kiek man yra tekę tokiems ir tokioms patarnauti, susidūriau

reikia jį sutvarkyti per 3-5 minutes. Suprantama, kad kunigas nesutiks leisti padaryti dar vieną šventvagišką išpažintį ir išrišimą nukelia iki laiko, kada penitentas pasirengs jį atlikti iš viso reikiamo laiko. O čia ir prasideda nesusipratimas: kunigas negali jo parengti, nes nėra laiko ir pats penitentas į viską negalvodamas atsekineja tik vienu "ne" ir dėl to negali dabar jam išrišimą š duoti, o penitentas gi nesupranta savo padėties ir tik kartoja prašymą, kad duotų jam išrišimą...

Kad šitaip jums neatsitiktų, jeigu kam yra atsitikus nelaimė kada nors atlikti šventvagišką išpažintį ir yra reikales jai pataisyti, atsiminkite, jog norint pataisyti vieną šventvagišką išpažintį, įvyksią prieš daugelį metų, būtina pataisyti to laikotarpio išpažintis, tai yra: susiskaičiuoti kiek maždaug jų buvo, kiek kartų galėjo būti priimtos Komunijos ir, lyg nebuvus išpažinties, išpažinėčiai pasirengti iš viso to laikotarpio. Taigi, visą atitaisančioje išpažintyje reikia pasisakyti užslėptąją nuodėmę, visas šventvagiškas laikotarpio išpažintis ir Komunijas ir visas kitas nuodėmes, kokios tik bus galima atsiminti nuo paskutinės geros išpažinties, tai yra nuo išpažinties prieš pirmąją blogą išpažintį.

O jeigu kam tai prisieiti nepasirengus ir pačiam negalint pasirengti, pasirinkite išpažinėčiai sau tokį laiką ir pasiprašykite specialiai tam kunigą, kad jis sutiktų ir jums patarnauti ir padėtų pasirengti. Toks laikas geriausiai yra kokio šio-kvienio vakaras, kada bažnyčioje atliekamos pamaldos ir nedaug išpažinėlių. Jeigu gi teks reikala išsiaiškinti per kokius atlaikus ar rekolekcijas, tai kunigo niekada neprotingai nespaukite skubėti ir

duoti jums išrišimą, kurio jis negali duoti dėl jūsų nepasirengimo, o protingai sutikti atidėti išpažintį velesniam laikui – savaitei ar dviem, kada pasirengęs galėsite be įtempimo atlikti jį. Juo labiau nėra čia ko kamėčiuotis, nes labai lengvai galima reikalą dar labiau pagadinti. Taip greitomis atlikta patalsomoji išpažintis jūsų nenuramins ir imsite jas kartoti be skaidaus. Tad geriau vieną kartą viską gerai sutvarkyti ir užbaigti. Kad jūs neregavote išrišimo niekas nežinos, nes kunigas duos jums palaiminimą. O kad jūs neisite Komunijos – maža bėda dėl kitų: dėl daug priežasčių žmonės gali neiti prie Komunijos. O dabar dar lengviau užsimėskuoti: kiti pamėnys, kad jums dar nėra išėjusi valanda iki Komunijos ir tuo pasibaigs reikalas. Bet jeigu kas nors dėl to ir pasistebėtų, kas čia tokio? Protingas žmogus nieko negalvos, o dėl tuščiagalvių nėra ko jaudintis tvarkant tokius svarbius sąžinės reikalus.

Taiigi, jeigu turite kokių nors sunkumų, niekada su jais nelaukite metais, dargi nei mėnesiais, o tuojau pat juos likviduokite patalsydamis savo negeras išpažintis taip, kaip čia jums patariama ir vel būsite laimingi. Amen.